

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 65/2014
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Л.Ј., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Л.Ј., адвоката В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.225/12 од 03.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4679/13 од 19.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Л.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.225/12 од 03.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4679/13 од 19.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К бр.225/12 од 03.04.2013. године окривљена В.О. и окривљена Л.Ј. на основу члана 355. став 2. ЗКП-а ослобођене су од оптужбе да су извршиле по једно кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ.

Наведеном пресудом обавезана је приватна тужила Л.Ј. да окривљеној В.О. накнади трошкове кривичног поступка у износу од 287.550,00 динара, а приватна тужила В.О. да окривљеној Л.Ј. накнади трошкове кривичног поступка у износу од 165.070,00 динара, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4679/13 од 19.09.2013. године одбијене су као неосноване жалбе пуномоћника приватне тужиле О.В. и уједно њеног браниоца адвоката Д.Б. и пуномоћника приватне

тужиље Ј.Л. и уједно њеног браниоца адвоката Ј.К., па је пресуда Основног суда у Бору К бр.225/12 од 03.04.2013. године потврђена.

Бранилац окривљене Л.Ј., адвокат В.М. поднела је захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП-а и члана 441. став 4. ЗКП-а. Бранилац окривљене Л.Ј. је предложио да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине другостепену пресуду, а првостепену пресуду у ставу првом, који се односи на окривљену О.В. преиначи, јер се у радњама ове окривљене стичу елементи кривичног дела увреде, да окривљену О.В. обавезе да Ј.Л. накнади трошкове поступка, а да окривљену Ј.Л. ослободи од обавезе да окривљеној О.В. накнади трошкове поступка.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП-а, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Л.Ј. је неоснован.

Бранилац окривљене Л.Ј. у захтеву наводи да је против тужиља – окривљена О.В. ослобођена оптужбе иако докази указују да је извршила кривично дело увреде, а што представља повреду принципа правичности суђења и повреду из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а. У захтеву се даље наводи да је суд учинио повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП-а на тај начин што је донео ослобађајућу пресуду на основу члана 355. став 2. ЗКП-а за обе радње извршења кривичног дела увреде које је било стављено на терет окривљеној Л.Ј., иако једна од радњи уопште не представља кривично дело, па је у односу на ту радњу требало донети ослобађајућу пресуду на основу члана 355. став 1. ЗКП-а. Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Л.Ј. поднет је и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП-а, јер је приватна тужилца - окривљена Л.Ј. обавезана да плати трошкове у већем износу него против тужиља - окривљена О.В.

Из списка предмета произилази да је приватном противтужбом окривљене – приватне тужиље В.О. од 04.05.2010. године стављено на терет окривљеној Л.Ј. извршење једног кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда, имајући у виду да је окривљеној Л.Ј. стављено на терет извршење једног кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, за које је доказано да га није извршила, окривљена је могла бити ослобођена од оптужбе за то кривично дело само на основу члана 355. став 2. ЗКП-а. Поједине речи изговорене у контексту увреде која је окривљеној Л.Ј.

била стављена на терет, немају самосталну правну судбину, те суд у односу на њих није могао доносити посебну одлуку због чега су наводи захтева за заштиту законитости који се односе на повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП-а неосновани.

По налажењу Врховног касационог суда неоснован је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Л.Ј. у делу у коме је поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП-а у коме се указује да је ова окривљена – противтужиља имала веће трошкове поступка у односу на другу окривљену – противтужиљу О.В. Наиме, из списка предмета произилази да је приватна тужиља Л.Ј. покренула кривични поступак против окривљене В.О. 02.12.2009. године, док је приватном противтужбом В.О. против окривљене Л.Ј. покренула кривични поступак 04.05.2010. године. Из наведеног произилази да је окривљена В.О. дуже имала својство окривљеног лица и трошкове одбране, па самим тим и веће трошкове кривичног поступка, које је, након доношења пресуде којом је окр. В.О. ослобођена од оптужбе, приватна тужиља Л.Ј. обавезана да плати. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости који се тичу трошкова приватне тужиље Л.Ј., бранилац ове окривљене неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге у погледу висине трошкова на које је обавезана приватна тужиља Л.Ј., које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Л.Ј. којима се указује на повреду принципа правичног суђења и повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, обзиром да је захтев у том делу поднет у односу на став први пресуде у ком делу пресуде је окривљена Л.Ј. у својству приватне тужиље и у смислу члана 483. став 1. ЗКП-а није овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП-а, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**